

Barraca de vinya Solei de can Pruners

Talamanca

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Solei de Can Pruners, 08279 Talamanca
Emplaçament	Pista forestal Rocafort-Talamanca. Uns metres abans de pujar per una rampa de formigó, a esquerra

Coordenades:

Latitud:	41.72049
Longitud:	1.94098
UTM Est (X):	411911
UTM Nord (Y):	4619285

Classificació

Número de fitxa	08277-144
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX
Any	1806
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 013A00002
Autoria de la fitxa	Quim Serdà Manau
Data de registre de la fitxa:	dc., 05/09/2007 - 02:00

Descripció

Barraca de planta circular amb l'entrada orientada a migdia. El parament està fet de pedra seca mitjançant carreus força grans a la base i altres més petits a la resta de l'estructura, així com petites falques repartides per tot el cos. En alguns trossos de la barraca, els carreus estan lligats amb fang. L'entrada presenta dues grans llindes aixecades en horitzontal. La frontal, forma un lleuger arc rebaixat i té gravada la data de 1806. Recauen damunt dos brancals reforçats per carreus molt grans, algun força ben escairats, i degudament disposats. Les mesures d'aquesta entrada són: 95 cm d'alt, 65 cm d'ample, i 50 cm de gruix. A l'interior trobem un amagatall o fresquera (40 cm x 40 cm) i les pedres lleugerament fumades. El diàmetre de la barraca és de 170 cm i l'alçada interior de 180 cm. La coberta és feta per aproximació de filades, tancant al capdamunt amb una llosa plana. Exteriorment, recau sobre petites lloses rectangulars formant un voladís, que en algun punt ha caigut. L'alçada exterior és de 200 cm. Els costats laterals i posterior estan parcial i totalment coberts de terra respectivament.

Història

En el cas del Bages, la presència de barraques està íntimament relacionada amb el conreu de la vinya. Tot i que actualment la vinya ha quedat reduïda a unes àrees molt concretes, la comarca compta amb una llarga tradició vinícola. Hi ha estudis que ens parlen de la importància de la vinya en aquesta zona durant l'època romana i medieval. La continuïtat d'aquest conreu i la seva importància queden palesos pels nombrosos testimonis que encara queden presents. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, més en el pla que en els altiplans, que arribarà fins al s. XIX. Superada la crisi de la fil·loxera, el conreu de la vinya recuperarà el nivell productiu anterior a la crisi fins a principis del segle XX, quan el reclam de noves inversions en el camp vitícola comportà l'abandonament de terres per part d'un gran nombre de petits pagesos. El conreu de la vinya requeria una contínua presència del pagès al vinyar, fet que comportava la necessitat de disposar d'un lloc proper on aixoplugar-se o guardar les eines, més si tenim en compte que sovint hi havia una distància considerable entre la peça de conreu i la residència del pagès. La majoria de barraques tenen les parets interiors completament fumades, la qual cosa sosté la idea que servien com a aixopluc davant dels possibles canvis climàtics. Les magnífiques condicions tèrmiques que ofereixen l'interior de les barraques devien ésser una bona compensació dels rigors del sol estival, i també un lloc segur on esperar a recer el final d'un temporal. A part d'aquestes utilitzacions més genèriques, hi havia tot un seguit de funcionalitats més específiques que no es poden deixar de banda. El pagès, adaptava les construccions de pedra seca a les seves necessitats, les quals podien variar molt segons l'època, el lloc o el conreu. Als municipis bagencs del Pont de Vilomara, Talamanca i Mura, les barraques s'adossaven a les tines que hi havia a prop dels camps. A més de refugi servia per protegir l'accés a la tina per la part inferior. Les barraques bagenques presenten uns trets molt uniformes. El material bàsic és la pedra utilitzada gairebé sense treballar. Només en els llocs més destacats de la construcció, com les cantoneres, llinda o obertures es retallen les arestes dels blocs. Les barraques bagenques destaquen sobretot per la seva simplicitat. Són de dimensions reduïdes si les comparem amb les construccions més meridionals o baleàriques. La planta és quadrada o circular i d'un sol habitacle. SOLER (1994:22)

Bibliografia

SOLER i BONET, Josep (1994). Les barraques de vinya. Les construccions de pedra seca a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

